

अस्यां च स्त्री गभीरा यमेद सोः । धात्री जनन्या मलकी व सुमत्युपमा तृषु
 ॥ ४७ ॥ धारसैन्याग्रिमस्कंधेतुं रंगगतिपञ्चके । घटादिच्छिद्रसन्तत्योः
 प्रपातस्याद्रवस्य च ॥ ५० ॥ खड्गादेर्निशितमुखे धारेऽग्रावांतरे पृष्ठे । धीरे धै-
 र्या न्विते स्वैरे धीरः स्यान्निषु पण्डिते ॥ ५१ ॥ स्वच्छन्दे धैर्ययुक्ते च कुंकुमे तु न
 पुंसकं । स्त्रियां श्रवणतुल्यायां धौमं धूमत्त्वर्द्ध रितं ॥ ५२ ॥ तथा वास्तुस्थानभे-
 दे नरेऽजे मनुजेऽर्जुने । स्त्री वंतुरमकर्पूरे न ब्रंस्यादग्रदारुणि ॥ ५३ ॥
 नासायां पुंसि कुम्भीरे नारस्तर्णकनीरयोः । नीबं नैवौ बली केन्दारे वतोभेऽ-
 पिकानने ॥ ५४ ॥ नेत्रं पथिगुणे व स्वभेदे मूले द्रुमस्य च । रथे च क्षुषि न
 द्यां तु नेत्रे नेतरि वाच्यवत् ॥ ५५ ॥ परः श्रेष्ठारिदूरन्योत्तरे स्त्री वन्तु केवले
 । पञ्चतुवाहने पर्ये स्यात्पक्षे शरपक्षिणोः ॥ ५६ ॥ पारं परतटे प्राप्ते न
 स्त्री पार नदीभिदि । पारी पूरे च कर्करीया पाद रज्जौ च दन्तिनः ॥ ५७ ॥ पा-
 ञ्चतुभाजने याग्ये सुवाटौ राजमं चिणि । तीरद्वयांतरे चाथ पुरुः प्राज्येऽभि-
 धेयवत् ॥ ५८ ॥ पुंसि स्याद्देवलोके च नृपभेद परगयोः । पुरं न पुंसक-
 ज्ञे हे देव पाटलिपुत्रयोः ॥ ५९ ॥ पुष्पादीनां दलावृत्तौ नागुगुलौ न ना-
 पुरि । पुंड्रैर्द्वैत्यविशेषे क्षुभे दयोरतिमुक्तके ॥ ६० ॥ चिचे कृमौ पुंडरीके
 पुंभन्निनी वृदंतरे । पूरे जल समूहे स्याद्द्वयसंशुद्धिस्तथा योः ॥ ६१ ॥
 यो च वस्त्रे मुखे च शूकरस्य हलस्य च । पौरात्रिषु पुरे दूते करणे तु न पुंस-
 कं ॥ ६२ ॥ बरे जा म तरि वृत्तौ देवतादेरभोमिते । पिङ्गे पुंसि चिषु श्रेष्ठे कु-

मेदि०

रत्न०